

‘Jazz was de pop van toen’

Jan Renders (88) stond aan wieg van Jazzclub Zuid-Limburg, die al 33 jaar bestaat. Gesprek met een muzikliefhebber met een brede smaak die nog altijd blij wordt van een mooi stukje muziek. En dat hoeft niet alleen jazz te zijn.

door **Geertjan Claessens**

Even stralen er pretlichtjes door in de ogen van Jan Renders. En maakte hij een swingende beweging in zijn kamer. Al heeft Jan Renders (88) misschien niet meer de leeftijd om te dansen, bij het horen van zijn favoriete muziek van klarinettist Sammy Rimington kan hij moeilijk stil blijven staan.

„Hier word ik nou blij van”, lacht de secretaris van Jazzclub Zuid-Limburg. De muziek lijkt hem terug te voeren naar zijn jeugd. „Jazz kwam op na de bevrijding, met een invasie van Amerikaanse muziek. Overal waren feesten, festivals en concerten waar jazz werd gespeeld. Het was vrijheid blijheid. Dat was zo’n beetje wat de popmuziek nu is. De lichte muziek is ontstaan in New Orleans. Die invloed hoor je nog altijd terug. In de muziek van Caro Emerald zitten bijvoorbeeld veel jazzinvloeden.”

Toch was die tijd anders dan nu: „Jongeren hebben nu veel meer geld om naar evenementen te gaan. Wij hadden bijna niks.” Nog altijd gaat Renders wel naar concerten van allerlei slag. Maar hij bezoekt weinig jazz-optredens, buiten die van zijn eigen club. „Ik heb genoeg aan de concerten die we zelf organiseren. Als het orkest goed is en er zijn veel mensen die daarvan genieten ben ik blij dat ik dat mede tot stand heb kunnen brengen.”

IMAGO

Renders heeft al 33 jaar de handen vol aan zijn activiteiten als secretaris van Jazzclub Zuid-Limburg. Hij kwam erbij omdat hij bestuurslid was van het Casino in Treebeek. Toen de jazzclub die daar actief was ermee stopte besloot Renders het met enkele muzikvrienden over te nemen. Hij is de enige van de initiatiefnemers van de toenmalige Jazzclub Brunssum die nog leeft. Na de sluiting van het Casino in Treebeek week de jazzclub uit naar partycentrum Ami-

Muzikliefhebber Jan Renders.

foto's **Luc Lodder**

cia in Hoensbroek, terwijl de Jazznight wordt gehouden in Kasteel Hoensbroek. De naam werd al gauw gewijzigd in Oude Stijl Jazzclub Zuid-Limburg. Enkele jaren geleden is de toevoeging ‘oude stijl’ geschrapt. Toch heeft de jazz nog altijd het imago van wat stoffige muziek voor een ouder publiek. Dat publiek vergrijsst, weet de jazzclub. De jaarlijkse Jazznight trok ooit rond de duizend mensen, tegenwoordig komen er nog een kleine zeshonderd op af.

Toch gaat de jazzclub niet op de moderne toer, zoals het North Sea Jazz Festival wel doet. „Dat is meer pop dan jazz.” De jazzclub heeft het wel geprobeerd. „Een paar jaar geleden hadden we een muzikante die tweede was geworden bij Holland’s Got Talent. Maar dat was geen succes. En niemand wist wie ze was. Dat geeft aan hoe vluchtig dat wereldje is.”

MODERN

Renders houdt van allerlei soorten muziek, maar niet van moderne jazz. „Ik ben nou eenmaal van de oude tijd, daar kan ik ook niks aan doen. Vind ik dat erg? Nou nee.” Renders begrijpt weinig van die nieuwerwet-

se klanken. Om dat te illustreren tekent hij een rechte streep en een lijntje dat daar omheen golft: „Dit is de melodielijn, jazzmuzikanten spelen daar improvisaties omheen. Hoe moderner, hoe minder je van die melodie hoort. Dan kan ik het niet meer aan. Ze spelen alle kanten op. Hun techniek moet je bewonderen, maar soms lijkt het wel of ze een trompet recht willen blazen.” De jazzclub programmeert dan ook met name traditionele stijlen, zoals swing, New Orleans, boogie woogie, gipsy jazz, latin en in mindere mate dixieland. Die laatste stijl was ooit gelinkt aan verkiezingscampagnes van de VVD, waardoor de muziek bij sommigen wellicht nog altijd een elitair imago heeft. Niet alleen daardoor, volgens John Seuren, pr-man van de jazzclub. „In de tijd van de mijnen zaten de witte boorden vaker in het orkest, terwijl de ondergrondsen meestal bij de voetbalclub waren.”

GENEN

Ook John Seuren wil niet aan de moderne jazz. „We hebben meegewerkt aan de start van Heerlen Jazz. Die zijn een andere kant opgegaan. Maar als ik zie wat ze nu organise-

ren denk ik dat we best zouden kunnen samenwerken.” Ook de contacten met muzikanten zijn goed. Jan Renders heeft een kring van goede muzikanten, die vaker gevraagd worden. Stelregel is dat ze een band met de provincie moeten hebben. Zij nemen dan weer collega’s mee waarmee ze in gelegheidsformatie spelen. „Een goede muzikant brengt nooit een slechte mee”, weet Renders. Daarnaast proberen ze muzikanten te strikken die toch al in de omgeving op tournee zijn. „We zijn nu al bezig met de voorbereidingen voor de Jazznight van volgend jaar.”

MEDICIJN

Zelf maakt Renders geen muziek. Wel heeft hij toen hij in legerdienst was een blauwe maandag gitaar gespeeld. En hij heeft twee zoons die in een groep spelen, maar geen jazz. Een kleinzoon is actief als diskjockey. Dus muziek zit in de genen. Voor zijn pensionering werkte Renders bij een geneesmiddelenhandel. Iets heel anders dan concerten organiseren. Al is de link snel gelegd. Lachend beaamt hij: „Muziek is natuurlijk ook een heel goed medicijn.”